

Izhaaja vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 zjutraj.

Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadst. — Val dopis naj se pošilja na uredništvo lista. Nežalostno pisma se ne sprejmejo in rokopiši se ne vračajo.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Stjepan Godina. Lastnik: Konrad Hla. "Edinost". — Tisk: Tiskarna "Edinost", vplavne zadruge z omejenim poročilom v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20.

Telefon uredništva in uprave št. 11-57.

Naročnina: Za celo leto K 24.—
za pol leta 12.—
za tri mesece 6.—
za nedeljsko izdajo za celo leto 5.20
za pol leta 2.60

Pregled najnovejših dogodkov.

Ruska bojišča. — Živahniji topovski boji na severovzhodni fronti. Ruski napadi na neko naše oporišče pri Tarnopolu ponesrečeni.

Na italijanskem in balkanskem bojišču nobenih važnih dogodkov.

Zapadno bojišče. — Južno Somme živahnije bojno delovanje. Napad nemškega letalskega brodograja na Popperinghe in Dixmuiden.

Turška bojišča. — Na nobenem bojišču nobenih posebnih dogodkov.

Razno. — Ribot v Londonu, Briand na potu v Rim. — Sklicanje ruske dume za 24. t. m. — Italijanski ministrski svet. Nesoglasje med Salandrom in Orlandom. — Srbski prestolonaslednik prispel na Krk.

Naše uradno poročilo.

DUNAJ, 8. (Kor.) Uradno se objavlja: 8. februarja 1916, popoldne.

Rusko bojišče. — V sled jasnejšega vremena je bilo večeraj na vsej severovzhodni fronti živahnije topovsko delovanje. Severovzhodni Tarnopol so Rusi v noči od večeraj na danes ponovno napadli neko naše prednje pehotno oporišče. Posrečilo se jim je, provizorično zasedli oporišče, a so bili kmalu zopet pregnani.

Italijansko in jugovzhodno bojišče. — Nobenih posebnih dogodkov.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, iml.

Poročilo Cadorne.

DUNAJ, 7. (Kor.) Iz vojnega poročevalskega stana se javlja: Poročilo Cadorne 5. februarja.

V Suganski dolini manjši boji med Roncegornom in Torcegornom. Sovražnik je bil pregnan in je ostavil nekaj ujetnikov. V tolimskem oddelku je napadel sovražnik ob jutranjem svitu dne 4. t. m. naše postojanke pri Sv. Mariji. Čeprav je gošta megle onemogočila nastop artiljerije, je bil sovražnik s pomočjo takoj došlih rezerv pregnan ob običajnih izgubah. Na višini Podgore severovzhodno Gorice se je poizkušal sovražnik v noči na 7. t. m. dvakrat približati našim postojankam. Pri drugem poizkusu so izvršile naše čete protinapad, pognale sovražnika v beg in ujele tudi nekaj mož.

Poročilo Cadorne 6. februarja. — Razven topovskih akcij ob vsej fronti nobenega pomembnega dogodka.

Op. — Opis dogodka pri Tolminu je neresničen in enostranski. Omenjeni napad dne 4. t. m. zjutraj na Sv. Marijo zamore biti identičen le s kakšno akcijo ene naših patrulj. Ena taka patrulja je zavzela z naskokom sovražni vrh severovzhodno Sv. Marije in je ušla 1 oficirja in 65 mož italijanskega pešpolka št. 66. Ostanek posadke je bil pobit. Akcija je podpirala tudi neka druga patrulja, ki je tudi ušla 7 mož. Naše izgube znašajo 9 lahko ranjenih. Protinapada sovražnika ni bilo.

Zavzetje Lovčena v ruski luči.

Znani ruski pisatelj Vasilij Nemirovič-Dančenko je pisal v »Ruskem Slovu« tako-le o zavzetju Lovčena:

»Ko bi mi bil pred tremi leti, ko sem hodil s Cetinja na Lovčen, rekel kdo, da bi ga mogli Avstrijci zasedeti kedaj — bi se mu bil zasmel v obraz. Lovčen, trdnjavo Črnegore! Zdelo se mi je, da se ne da misliti, da bi ta pobočja in te grebene mogla zavzeti živa sila. Ko sem v zgodnjem jutranjem solncu iz Kotora prišel tja, sem si se zdel kot pišč. Bliščalo se mi je pred očmi. Pot, zaprta s skalnatimi drobc, katerih robovi so na zunanji segali daleč preko kamenja, stenami, kjer se je narava izkazala kot najgromnejša graditeljica, prelaz za martinčke in orle. Vsakemu vojak, ki ima le polno svojo torbo za patrone, bi morala biti najlažja stvar, če tudi bi ne bil Spartanec, da brani prodiranje cele črte, ki bi hotela splezati na tovišino. Pri tem pa so imele kroglice nižje stoječi strelcevs povsod prosto pot; okrog Lovčena se v vnožju vije naravna kamenita pot, po kateri se lahko hodi. Niso brez vzroka torej rekali Črnogorci, da jim je Bog sam zgradil to trdnjavo, on, najboljši inženir vseh svetov. Pot na Lovčen so tako ozka, da ni mogoče drugače hoditi po njih kot drug za drugim. Ne da bi jo videl kdo, sloni puška cev budnega Črnogorca na kamenu in pošilja, kakor se mu zdi, gotovo smrt sovražniku. Kdor pa išče zakritja, pada, v skalnate luknje, zahaja v kamnite zagate, zdrsa v razpoke, odkoder ni več izhoda. Lovčen je bil vladar vsenakoli. Kakor planinski orel je zrl na svoj plen in nihče se ni mogel skriti njegovega pogleda.

Zavzetje Lovčena s suhega je bilo nemogoče. Zato so ga Avstrijci z morja obšli in pošiljali, kakor se mu zdi, gotovo smrt sovražniku. Kdor pa išče zakritja, pada, v skalnate luknje, zahaja v kamnite zagate, zdrsa v razpoke, odkoder ni več izhoda. Lovčen je bil vladar vsenakoli. Kakor planinski orel je zrl na svoj plen in nihče se ni mogel skriti njegovega pogleda.

zgoditi, da se je sovražno brodograje brez kazni moglo splaziti v Boko Kotorsko in se z Jadranskega morja drznilo ogrožati ponesrečeni. Zakaž ni bil opremljen z močnimi dalekonošnimi topovi? Ali bi jih ne bilo z lahkoto spraviti iz Rijeke na Cetinje? In s Cetinja tja na trdnjavo Črnegore, na Lovčen, ko bi bilo treba, narokah, kakor so spravili tja naše topove. Ob vsem tem Avstrijci niti zakrivali niso svojih načrtov. Citati je treba le »Seccolo« in »Corriere della Sera«, kjer se je na dolgo in široko razpravljalo o tej možnosti. Seveda — zavzetje Lovčena po Avstrijcih je tudi udarec za Italijo. Sicer sta Lovčen in Črnegora res le postranska stvar v svetovni vojni. Le poteza, toda zelo značilna poteza. Poteza, ki mora okrepiti samozavest Nemcev. Še več: z morja bi bilo italijansko brodograje moglo obsuti s kroglicami avstrijski Špič, oni Špič, o katerem mi je rekel črnogorski kralj Nikola: — To je ost v mojem očesu.

Toda nič, nič vsega tega se ni storilo. Celotni Bar, ki ga je Črnegora na šestdeset let dala v najem Italiji, je ostal odprto, nezavarovano pristanišče. Tu se je dopolnila usoda naroda, ki bi v svoji celoti imel dovolj prostora na enem vrhu hriba. Toda naroda edinih vitezov sedanosti, ki je komaj pred enim stoletjem smatral smrt v postelji za sramoto.

Nemško uradno poročilo.

BERLIN, 8. (Kor.) Veliki glavni stan, 8. februarja 1916.

Zapadno bojišče. — Južno Somme je bilo živahnije bojno delovanje. V noči od 6. na 7. t. m. smo izgubili majhen kos jarka naše nove postojanke. Z močnim ognjem večeraj popoldne pripravljene francoski napad je bil odbit. Zvečer smo s protinapadom zopet zasedli vsa postojanka. Nemško letalsko brodograje je napadlo letalsko naprave v Popperinghe in angleško četno taborišče med Popperinghe in Dixmuidom. Po večkratnih bojih s sovražnimi letali, ki so se dvignila v svrhu odbitja, se je vrnilo brodograje brez izgub.

Vzhodno in balkansko bojišče. — Nobenih važnih dogodkov.

Vrhovno armadno vodstvo.

Interniranje nemške posadke v Kamerunu na španskem ozemlju.

BERLIN, 7. (Kor.) Wolffov urad pomenja k poročilu Reuterjevega urada o interniranju posadke Kameruna na španskem ozemlju sledeče: Na podlagi uradnega španskega poročila ni več dvomiti, da so se morali ostanki hrabrih braniteljev Kameruna po poldrugoletni junaški borbi umakniti pred ogromno premočjo. Z veseljem zamoremo pozdraviti, da se jim je vsaj še posrečilo, da so preprečili sovražne obkoljevalne poizkuse in se rešili na nevtralnno špansko ozemlje. Če so javljeno poročilo točno, potem je domnevati, da so skoro vsi v Kamerunu se še nahajajoči Nemci sedaj na varnem. Tudi prihajajo že nekaj časa poročila, da se španska vlada na priznanja vreden način trudi, da zboljša stanje njeni zaščiti poverjenih beguncev.

Obramba Londona proti zračnim napadom.

LONDON, 7. (Kor.) »Times« poročajo: Admiral Percy Scott bo koncem tega tedna odločil poveljstvo nad artiljerijo v svrhu obrambe Londona proti zračnim napadom. Kakor se domneva, je organizacija že tako napredovala, da zamore po nizanju vlade prevzeti višje poveljstvo štab armade v Angliji, katerega vrhovni poveljnik je French. Tako bi bilo vodstvo deloma preneseno od admiralitete na vojni urad.

Francoski finančni minister v Londonu.

PARIZ, 7. (Kor.) Finančni minister Ribot je dospel večeraj v London. Imel je posvetovanje z zakladnim kancelarjem Mac Kenno.

Vest o potopitvi angleške križarke »Caroline« neresnična.

LONDON, 7. (Kor.) Admiraliteta demantira poročilo »Kölnische Zeitung«, da je bila pri zadnjem zračnem napadu na Anglijo ob Humbro angleška vojna ladja »Caroline« zadeta od bombe in potopljena. Niti »Caroline« niti nobena druga angleška vojna ali trgovska ladja ni bila zadeta od bombe.

Praska na bolgarski mej.

LONDON, 8. (Kor.) »Times« poročajo iz Soluna: V nedeljo se je vršil prvič, odkar so entente čete prekoračile grško mejo, spopad med francoskimi in sovražnimi predstražami južno Dojanskega jezera. Francozi, ki so bili v manjšini, so se umaknili z dvema ranjencema.

Prihod srbskega prestolonaslednika na Krk.

KRF, 6. (Kor.) Agence Havas javlja: Uradno se naznanja, da je prispel prestolonaslednik Aleksander srbski na krovu francoske torpedovke iz Albanije na Krk.

Italijanski ministrski svet.

LUGANO, 7. (Kor.) V večernem ministrskem svetu, ki je razpravljalo o vseh aktualnih vojaških, diplomatskih in gospodarskih zadevah, je bilo med drugim sklenjeno, da se določi glede konstatacije škod italijanskih državljanov po sovravnem bombardiranju in eventualne zahteve po odškodnini izpremene v smislu, da ostane kvalifikacija bombardiranja, bodisi da je po mednarodnem pravu dopustna ali nedopustna, pridržana vladnemu komisariju. Justični minister Orlando se ni udeležil seje. V trenutku povratka ministrskega predsednika Salandra iz Turina in Genove je Orlando zapustil Rim in se podal v Palermo, njegovo domovino. Kaj je povod nenavzočnosti Orlanda, ni znano. Pač pa je znano, da justični minister ni zadovoljen z nasprotstvom govora Salandra napram njegovemu govoru v Palermu in napram njegovemu naziranj o zgodovini in bistvu strank. »Giornale d'Italia« skuša v interesu Salandra dokazati, da izjave, ki jih je podal ministrski predsednik v Turinu, niso bile pravilno razumljene. Liberalna stranka pomeni v vojnih časih pojem vseh političnih prizadevanj, ki streme po zmagovitim zaključku vojne, torej vseh strankinskih skupin, izvenzemci socializmov in radikalcev. »Secolo« hvalječno odklanja to razlago in izjavlja, da v poslanski zbornici edinstvo ni več tako močna, kakor v prvem vojnem času in da opozicijska gibanja niso več nobena tajnost.

Odpoklic poslanika Aliottija.

MILAN, 7. (Kor.) Glasom lista »Corriere della Sera« je minister vnanjih zadev Sonnino odpoklic poslanika Aliottija iz Albanije v Rim ter odpisal kot zastopnika Italije v Drač Renata Placentinija, ki je bil prej dodeljen Aliottiju ter se je sedaj nahajal v ministrstvu.

Obisk kardinala Scapiniellija pri italijanskih vojnih ujetnikih.

MILAN, 7. (Kor.) Kakor poroča »Corriere della Sera«, je dospelo v Vatikan poročilo pronuncija kardinala Scapiniellija o njegovem obisku pri italijanskih vojnih ujetnikih v Avstriji. Kardinal izjavlja, da je našel ujetnike v dobrem stanju ter je dognal, da oblasti lepo ravnavajo z njimi. Na ujetnike da je kardinalov obisk vplival blagodejno ter da so le-ti izražali živalno hvalečnost nad njim.

Briand v Rimu.

PARIZ, 7. (Kor.) Ministrski predsednik Briand odpotuje v sredo v spremstvu ravnatelja za politične zadeve v ministrstvu za vnanje zadeve, Margerie, v Rim.

S turških bojišč.

CARIGRAD, 7. (Kor.) Iz glavnega stana se poroča:

Na raznih bojiščih nobene važne izpraznjenja.

Sklicanje dume.

PETROGRAD, 8. (Kor.) S carskim ukazom sta sklicana дума in državni svet za 9. (24.) t. m.

Vpoklici na Ogrskem.

BUDIMPEŠTA, 7. (Kor.) Odredba ogrskega honvedskega ministrstva odreja, da morajo pri naknadnih naborih za spsobne spoznani črnovojni zavezanci letnikov 1870, 1871 in 1872 odriniti k vojakom dne 25. februarja, oni letnikov 1865, 1866 in 1867 pa dne 3. marca t. l.

Koncentracija poljskih strank.

DUNAJ, 8. (Kor.) Glasom lista »Neues Wiener Tagblatt« so se predvčeršnjim končala pogajanja med predsednikom poljskega kluba, dr. vit. pl. Bilinskim, in predsednikom poljskega narodnega odbora, dr. Javorskim. Tudi v vprašanju enotnega zastopstva se je dosegel popoln sporazum. Načeloma se je konstatal pristop socialnih demokratov, narodnih demokratov in vzhodnogaliških konservativcev. Tudi s skupino Stapinskega se je potom posredovanja dosegel sporazum. Za dosego vsestranskega sporazuma si je razen grofa Goluhovskega stekel zasluge zlasti tudi avstro - ogrski poslanik v Sofiji, grof Tarnovski, čegar prizadevanjem je zahvaliti pristop podoljcev k narodnemu odboru.

Ekspozitura Avstro - ogrske banke v Lublinu.

DUNAJ, 8. (Kor.) Listi poročajo: Ekspozitura krakovske podružnice Avstro - ogrske banke v Lublinu bo pričela poslovati.

Svedska zbornica.

STOCKHOLM, 7. (Kor.) V državnem zboru je bil predložen predlog glede oprostite državne banke od obveznosti nakupa zlata. Oprostitev naj traja do 4. februarja 1917. Zakonski načrt je priporočal bančni odsek.

Marko — krona — franki.

DUNAJ, 7. (Kor.) Preračunjevalni kurz za plačila v Nemčijo: 100 mark = 143 K, za plačila v Švico 100 frankov = 148'50 kron.

Pogreb grofa Kinskega.

DUNAJ, 8. (Kor.) Večeraj se je na izredno sijajen način vršil pogreb najvišjega hlevarja grofa Kinskega. Krsta je bila okrašena z venci cesarja Franca Jožefa in nemškega cesarja in nemškega prestolonaslednika. Blagoslovljenju trupla so prisostvovali med drugim: v zastopstvu cesarja nadvojvoda Leopold Salvalor, v zastopstvu nemškega cesarja veleposlanik Tschirschky, dalje nadvojvode Franc Salvalor in Maksimilijan in veliko nadvojvodinj, dvornih in državnih dostojanstvenikov, mnogo ministrov, zastopnikov diplomacije, generalitete in dunajske družbe. Truplo je bilo prepeljano v rodbinsko grobnico na domeni v Zlonicah.

Položaj.

8. februarja.

Kakor večeraj: z bojišč ni nikakih vesti o važnejših dogodkih. Tudi na Balkanu je nastalo nekako mirovanje o operacijah. Samo da se ne sme besede »mirovanje« razumeti v nepravem smislu, marveč v tem, da ni posebnih vesti o stikih med sovravniki. Vrše se pripravna gibanja čet za prihodnje boje. Posebno velja to glede Albanije. Ni dvoma, da se avstro - ogrske čete pomikajo dalje v smeri proti morju. Seveda gre stvar počasi in previdno, kakor ga pač zahtevajo tamošnje terenske razmere, ki so sila težavne, in komunikacijske, k so kaj oddaljene od naših evropskih pojmov. Gre pa vendar-le in bliža se dan obračuna s tamošnjim italijanskim ekspedicijskim zborom.

Da je temu tako, potrjujejo tudi zadnje vesti iz Italije. »Perseveranza« javlja, da se je italijanski ministrski svet odločil za izpraznjenje Drača ter da hoče braniti le Valono z dvema armadnima zboroma in prostovoljci. Če se ta vest potrdi kot resnična, vsebuje priznanje, da naše čete prodirajo dalje nezadržno in da Italijani izgubljajo nado, da bi se jim mogli uspešno upreti.

Sploh se dozdeva, da imajo Italijani neznanski strah pred vsem balkanskim podjetjem. »Corriere della Sera« poroča namreč, da Italija hoče porabiti svojih odvisnih čet v Egiptu, Makedoniji, Albaniji, ali Črnogori, marveč da hoče vse svoje sile spraviti na soško fronto. Obramba domače zemlje da je važnejša za Italijo nego ves Drač, Sueški kanal, Lovčen in ves Balkan. Nekdaj so drugače govorili. Avstro - ogrske čete so krive, da je postalo grozje.

Za ministrstvo Salandra so pričakovani vroči dnevi prišli poprej, nego se je mislilo. In krvava ironija usode: gonjo vzdržujejo — vojni hujskači, in med njimi, ki jih hočejo vreči iz kabineta, je tudi »Barzila!« Vendar se hoče potrditi večeraj izraženo mnenje, da formalni polom ni še predurmi. Temu mnenju pritrjujejo tudi pariški listi. Za hip je baže angleška vlada rešila Salandra. Pritisnila da je na plovitelo, da so znižali voznino, ki so bile glavni vzrok velikemu ogorčenju po Italiji.

Položaj Italijanov v Albaniji je tem kritičnej, ker se menda proti prijatelju in — poštenjaku Esad paši nekaj plete. »Nationalzeitung« javlja namreč, da so prišli v Draču na sled zaroti, naperjeni proti Esad paši. Ta da je še pravočasno doznal za zaroto in se mu je posrečilo, da je dal 175 zarotnikov zapreti, dočim so drugi mogli pobegniti. Aretiranje so odvedli v Italijo — menda kot žive pričje za italijansko javnost, kako stoji stvar v Albaniji. Radi tega neljubega dogodka in nezadovoljnosti prebivalstva da je čutil Esad v nevarnosti in je zato izpraznil Drač.

Iz Romunske imamo značilno in simpatično vest, da je stranka Take Joneska začela prilivati vode v kupo svojega vojnega navdušenja. Na nekem posvetovanju da so z ozirom na vnanji položaj sklenili ublažiti svojo vojno akcijo in ne bodo v sedanjem zasedanju stali nikake interpelacije.

Menda jim »ruska utrjevanja na besarabski mej« ne imponirajo več.

Kaj tajinstveno, važne dogodke namigujejo je poročilo o prvi seji ruskega ministrstva pod predsedstvom novega predsednika Stürmerja. Kakor rečeno: konkretnega se ne pripoveduje nič, razun vesti, da je sklicanje dume odgodjeno na 22. januarja. Tem več se namiguje. Zadnji ministrski svet da se je povzdignil v znamenit političen dogodek. Rešila so se razna važna vprašanja.

O programu novega ministrskega predsednika pa javlja »Temps«, da hoče Stürmer v prvi vrsti doseči soglasje med vlado in zbornicama in si tako zagotoviti sodelovanje parlamenta. Potemtakem je Stürmer vendar nekoliko modernejši državnik, nego je bil stari Goremk.

O pogajanjih med Rusijo in Japonsko se razširja sedaj nova verzija. Po tej ne gre za kak militaren dogovor, marveč

z posojilo 5 milijonov yenov, ki jih Japonska posodi Rusiji, da ta poplača svoja vojna naročila v Japonski. S tem naj bi se tudi Anglija finančno razbremenila.

O prihodnji uredbi našega trgovsko-političnega razmerja do nemške države.

Cene poljedelskih produktov so pri nas na sploh višje, čisto celo izdatno višje nego pa v Nemčiji. Posledica vzajemni carinski svobodi ali carinskima olajšavam gotovo ne bi bila ta, da bi se zvišale nemške cene, marveč ta, da bi se znižale naše cene. Pri velikih diferencialih in cenah žita, krompirja itd. se da n. pr. izračunati, koliko bi potem naše poljedelstvo izgubilo na zaslužku, da-si bi se mu ne trebalo bati, da bi je nemška produkcija izpodrinila.

Pač pa grozi nevarnost avstrijski industriji, za katero bi — vedno govoreč na sploh in priznavajoč izjeme pri specialnih produktih — gospodarsko priključenje Nemčiji pomenilo oster in neizrečeno škodljiv konkurenčni boj z nadmočno nemško industrio ter oviranje, ako ne deloma celo zaprečenje našega nadaljnega industrijelnega razvoja.

Med tem, ko naš izvoz v Nemčijo — kakor dokazano — ne pomenja na sploh nikake konkurence, pa se nemški uvoz k nam vrši po velikem delu na račun našega lastnega gospodarstva. Nemčija je za nas pri velikem številu industrijskih produktov odločilen, da, edini resnično nevarni konkurent. Pokriva že danes polovico našega uvoza na industrijskih izdelkih, a nje uvoz se ne da več povečati na račun drugega inozemstva, marveč le na račun naše industrije!

Kajti naša industrija ima na sploh slabše produkcijske pogoje, nego nemška. Že s položajem Nemčije ob morju, z nje na daleč razraščeni plovniimi rekami in kanali — ki nam jih tudi najpopolnejša carinska svoboda ne more približati — z nje bogastvom na izvrstnem oglju, nle visoko razvitem veleobratom in nje veliko večjim notranjim tržiščem nemška množstvena produkcija prehiteva našo industrijo nedosežno, kar bi morale carine izravnati, ako naj je nadmočna konkurenca ne podre.

Ce hočemo torej svojo industrijno bodočnost zagotoviti, — in to hočemo in moramo hoteli že v interesu ohranitve moči naše države — moramo tudi v potrebnih meri vzdržati naše carine proti Nemčiji in jej ne moremo dovoliti nobenih olajšav, ki bi šle preko te mere.

Možnost carinske unije z Nemčijo je torej popolnoma izključiti že v interesu našega gospodarstva, da niti ne govorimo o drugih nepremagljivih zaprekah, ki nasprotujejo temu načrtu. Kajti skupen tarif, ki je predpogoj carinske unije (in tudi vmesnih carin) bi moral doseči tako višino, da bi bila drugim državam v povod za protidredbe, ki jih ne smemo želeli ne mi, ne Nemčija. Razun tega je skupen tarif vnanjih carin nemožen že iz tehničnih razlogov — radi različne veljave in carinske zakonodaje, ki se ne morete kar čez noč unificirati. — Tudi kaže že površno primerjanje med današnjimi obojestranskimi tarifi, kako različna je potreba zaščite obojestranske produkcije, kako različna sta interes konsumentov in državno-financijski moment tu in tam. Nemčija nikakor ne more iti na višino našega tarifa, mi pa ne na nižino njenih carin.

Iz tega razloga je skupen carinski tarif, ki bi odgovarjal našim interesom, nemožen, in že to edino dokazuje tudi nemožnost vmesnih carin ali prednostnih carin, ki bi vrhu tega ne smele biti nižje, nego so sedanje pogodbenne carine, pod katerim režimom je nemški uvoz tako zelo narastel.

Tudi skupna pogajanja za pogodbe s tretjimi državami niso možne, če si stvar ogledamo od bližje. Kajti navskrižje med obojestranskimi trgovskimi interesi je pri mnogih in važnih artiklih preveliko. Nemčija bi brez ovire svoje carine na gotovo blago znižala proti koncesijam za izvoz nekaterih njenih produktov, dočim so naši interesi v vseh teh pogledih — znižanje in koncesija — diametralno nasprotni. Že v letu 1891 se torej ni posrečilo izdržati niti vnanjega momenta istočasnega sklepa pogodb s državami.

Iz vsega tega prihaja predsednik Nemec do zaključka, da ostaja le navadna tarina pogodba s specializiranimi olajšavami, ki bi v svojem efektu dajale posebne koristi za obojestranski uvoz. Prej ali slej bo koristno, ako se bo skupno z Nemčijo in tudi drugimi državami delalo na čim večjo enakost v gospodarski zakonodaji in morda tudi upravi. Govornik se zaveda, da trgovina z ozirom na vnanjo trgovinsko politiko zasleduje druge interese, nego pa poljedelska in industrijna produkcija, in da prva vedno išče, kje more ceneje kupovati in kje čim več razpečavati. Čim večje je njeno tržišče, tem bolje se trgovina počuti. Toda trgovina sama ne more velike države vzdržavati in je preživljati! More ustvarjati le lokal-

no blagostanje in zato moramo štiti in upoštevati v enaki meri tudi interese pojedelske in industrijske produkcije. Pred vsem moramo nujno zahtevati, da se gospodarski interesi države zasledujejo izključno le z ozirom na nje lastne potrebe in v lastno korist ter da mora biti pri tem odločen le ta cilj, da se ustvari in ohrani močna, mogočna, v sebi edina in neodvisna Avstrija!

Kakor so v letu 1860 analogni vzroki prepričali vstop Avstrije v nemško carstvo, tako se nadeja govornik, da tudi sedaj isti vzroki v Avstriji sami zatirajo želje.

Vsakdo mora priznati, da so argumenti predsednika praške trgovske in obrtne zbornice tehnični, prepričevalni, da dajejo neizpodbiten dokaz, da jih je diktirala resnična zvestoba in ljubezen do te naše države in da bi delal krivico oni, ki bi hotel iskati za njimi kako animoznost nasproti našim političnim in vojnim zavezniškom. Potrjujejo pač le resnico v nauku velikega nemškega državnika Bismarcka, da ima gospodarsko življenje svoje posebne železne zakone, ki se ne dajo uklapati v okove politike v navadnem smislu. Bismarck sam je bil, ki je učil, da ni potrebno, da bi radi političnega zavezništva med dvema državama moralo brezpogojno slediti tudi gospodarsko zavezništvo. V dokazu za to resnico kulminirajo prepričevalno tudi izjave predsednika praške trgovske in obrtne zbornice o vprašanju, toli važnem za bodočnost te naše države. (Konec.)

Zavod sv. Nikolaja v Trstu.

Dne 13. februarja 1916. bo imel Zavod sv. Nikolaja svoj občni zbor v društvenih prostorih ulice Farneto št. 18 II. Preložil se je na željo odbornic in članic, katere so odsotne iz Trsta, a se vendar žele udeležiti osebno tega jako važnega občnega zbora. Tem gospem in gospodam, ki se toli zanimajo za to potrebno zavetišče, vsa čast in hvala! Zadnjič sem poudarjala, da so ostale bivše gojenke Zavoda sv. Nikolaja zveste svojemu narodu, ter da vzgajajo svoje deca v narodnem duhu; njihova deca da polni šole naše dične Družbe sv. Cirila in Metoda. Poudarjala sem tudi, da je ta toli malo cenjena slovenska služkinja v Trstu ustvarila mogočno trdnjavo proti umetni italijanski potujočvalnici, kjer so se fabricirali zagriženi Italijani, kateri so bili največja nesreča za domovino in državo. Italijani so znali ceniti to bomo malovažno slovensko dekle, ker so v njem videli bodočo mater svojih bodočih zagriženih agitatorjev in apostolov, za ustvarjanje širše italijanske domovine. Gladko jim je šlo vse — saj se je nevedno in naivno slovensko dekle dalo voditi od teh italijanskih apostolov, kateri so jej nudili, njej ubogi, zapuščen, od nikogar cenjen slovenski služkinji različne ugodnosti: Obljubljali so jej lepo prihodnost, vabil jo v svoje kroge, kjer so predvidno smišljali njen lep jezik, njeno domovino, ter jo pomilovali, da je hči tega zaničevanega naroda ter govori ta grdi in smešni jezik.

O, znali so ti gospodje! Ako je bilo dekle odločno naravi in trdne volje, so se posluževali krepkejših sredstev. Niso varčevali tudi pri osebnih čustvih; čestokrat je postala preprosta služkinja kar čez noč imenitna dama. Seveda se je za tako odškodnino — da je bila soproga uglednega Italijana, odpovedala svojemu jeziku, svoji domovini, čisto tudi svoji veri. Nastela bi lahko imena še sedaj živečih imovitih dam, katerim je zibelka tekla v kaki borni slovenski koči. Ali tega nočem, ker dotičnice niso same krive, da so se prodale tujcu, pač pa smo krivi mi, ki smo vse to dovoljevali ter mirno gledali to umetno fabriciranje svojih bodočih zatičalcev. Krivi so slovenski starši, ker so puščali mladoletno dekle v Trst ter se niso brigali, kaj dela njihova hčerka v Trstu, brez varstva, brez voditelja, brez svetovaleca. Krivi so bili slovenski župani, ker niso opominjali staršev, da pošiljajo svoje dete v nevarnost, da jim moralno in narodno propade. Lahkomišelnost so podpisovali poselske knjižice, 12 do 14 letnim otrokom, ter jim izročali dokument proste volje in bodoče nesreče.

Krivi so bili pa tudi tržaški Slovenci, ker so pustili tavati ubogo zapuščeno slovensko dekle po ulici, brez strehe, brez zavetja, brez potrebne hrane. Pustili so jo svojo ožjo rojakinjo, mlado, nevedno dekle, italijanski poulični druhalci. Železnega značaja, krepke volje in izredne kreposti je moralo biti dekle, da se je ubralo duševne in narodne propasti.

Napisala bi lahko debele knjige o teh zapuščenih sirotah. Ne zatiskamo si se da očli! Vsi, popolnoma vsi smo krivi, ker smo vse to dovoljevali in gledali mirno ter lučali še morda kamenja na ubogo, od vseh zapuščene sirote.

Se sedaj, dasi že zavod 18 let vrši svojo človekoljubno domovinsko in državno misljo, gledamo pomilovalno na to važno trdnjavo, ker vidimo v njej le bomo služkinjo ter se nam zdi, da je brezposlena, da ne igra nikake važne vloge v našem narodnem življenju. O, tresti se ne moremo one aristokratske kratkovidnosti: »Črv je majhna stvarca, ali uniči največje drevo!«

Ni mi treba danes poudarjati, kak namen je imel Zavod pri svojem ustanovitvenju. Njegov naslov pove več, nego debela knjiga: »Zavod sv. Nikolaja, zavetišče za brezposlene služkinje, ustanovljen v proslavo 50letnice Njegovca Veličanstva presvetlega cesarja Franca Josipa I., s sedežem v Trstu.«

to tako potrebno zavetišče. Ne glejte v zavetišču bome slovenske služkinje; pač pa vrzite od sebe vse zastarele predsodke ter jo cenite in spoštujte kot bodočo mater. Slovenski jez je proti sovragom naše domovine in države; zato pa zasluži, da podpirate vsi vsak po svoji moči to narodno človekoljubno in patrijotično trdnjavo. Kremenova.

Razne politične vesti.

Prenk Bib Doda o priključitvi Albancev našim četam. Na Cetinju se nahaja sedaj več albanskih voditeljev, med njimi Prenk Bib Doda, dalje bivši guverner Prištine, Fekzi bej, divizijski general Kara Said paša in bivši minister Akif paša, skupno 14 oseb. Po zasenjenju Skadra po Črnigori so bili albanski veljaki internirani v Podgorici in so prišli sedaj na Cetinje. Korespondent »Neue Freie Presse« je posetil Prenk Bib Doda, voditelja katoliških Albancev, ki je tekem razgovora izrazil svoje veselje radi uničenja Črnogore in prodiranja naših čet v Albanijo. Zagotavljal je, da bodo avstrijske čete v Albaniji sprejete z velikim navdušenjem in da se jim bodo tako katoliški kakor tudi mohamedanski Albanci pridružili v boju za osvoboditev Albanije iz rok entente in Essad paše. Katoliški Albanci, je rekel Prenk Bib Doda, so bili dosedaj s svojimi simpatijami tako na strani Avstrije kakor Italije, ker ste obe katoliški državi, ki ste po balkanski vojni zahtevali neodvisnost Albanije. Odkar pa se je Italija pridružila našim sovražnikom in posebno Rusiji in Srbiji, je zgubila sploh vse simpatije, ki so sedaj na strani Avstrije. Da so sedaj tudi mohamedanski Albanci, ki je Turčija v zvezi s centralnimi državami, na strani Avstrije, je čisto naravno. »In kaj je z Essad pašo?« sem vprašal. »Ta pustolovec«, je odgovoril Prenk Bib Doda, »je popolnoma dogospodaril. Njegovi pristaši obstoje iz okoli 2.000 plačanih kreator, ki pa ga bodo v ugodnem trenutku najbrže istotako pustili na cedilu. Vsekakor nasprotstva Essad paše ni vzeti resno.« Prenk Bib Doda, kojega rodbina in prijatelji se nahajajo v Skadru, je poln nade in zaupanja glede bodočnosti njegove domovine. Srbi so požgali njegovo hišo. Ko mi je to pripovedoval, je smehljaje pristavil: »Radi tega gotovo ne bom osivel, kajti hišo si lahko zopet zgradim, samo da bo moja domovina rešena sovražnikov.« Prenk Bib Doda namerava že v najkrajšem času odpotovati na Dunaj.

Aprovizacijske stvari.

Novo krušne izkaznice.

Z 21. dnem t. m. stopijo v smislu novih odredb v veljavo nove krušne izkaznice, ki so veljavne za 14 dni.

Na normalne izkaznice se bosta dobivala kruh in moka, toda moka samo nekoč za tretjino količine kruha. Na dodatne izkaznice se bo dobival samo kruh. Ostale odredbe ostanejo neizpremenjene.

Vsem rodbinskim glavarjem, oziroma glavarjem domačih gospodarstev se na lag dolžnost, da nemudoma (tekem 24 ur) naznanijo vsak prirastek ali zmanjšanje števila članov rodbine ali domačega gospodarstva ter vrnejo izkaznice, ki so jih prejeli za osebe, ki niso več v njihovi rodbini ali domačem gospodarstvu.

Poleg tega se pozivljejo vsi obrtniki, ki izdelujejo, oziroma prodajajo ali oddajajo kruh in moko (peki, jestvinčari, zadruge, prodajalne aprovizacijske komisije, gostilničarji, krečmarji, kavarnarji itd.), da vodijo v § 13. namestništvene naredbe, izdane 27. septembra l. 1915., predpisani seznam. Ti seznam se dobivajo pri osrednji krušni komisiji na Gledališkem trgu (piazza del Teatro) št. 1/1 po 2 K za seznam in seznamu dodana navodila.

Končno se določa, da bodo od zgoraj navedenega dne odrezki izkaznic, ki jih oddajo konsumenti, izročali krušnim komisijam samo prvi prodajalci kruha in moke, to je tisti, ki dobivajo kruh neposredno od peči, ali ki dobivajo moko neposredno od aprovizacijske komisije.

Zato bodo drugi prodajalci odrezke izkaznic, ki jih sprejemajo od konsumentov, oddajali odslej brez izjeme svojim lastnim dobaviteljem kruha in moke.

Prestopki teh odredb se bodo kaznovali v smislu § 35. ces. naredbe, izdane 21. februarja l. 1915. drž. zak. št. 41.

Trst, 8. februarja 1916.

Mestni magistrat.

Domache vesti.

Med občinstvom je zelo razširjeno mnenje, da se posod iz aluminija ne more zahtevati za vojne namene. V tej splošnosti to ni resnično. Pač se omejuje navedba ministrstva za delšno brambo z dne 23. septembra 1915, drž. zak. št. 283, s katero se zahteva v privatni posesti se nahajajoče kovinaste posode, na posode in drugo orodje iz bakra, čistega niklja, medovine, brona ali tombaka. Res je tudi, da taka odredba za posode iz aluminija dosedaj še ni bila izdana in da — kakor smo izvedeli — sedaj tudi še ni nameravana. Toda zaloge iz aluminija v

neobdelanem stanju, zaloge starega materiala in odpadkov, dalje zaloge pločevin, žic, tabel, ploč, drogov in cevi gotove moči, so rekvirirane že z več odredbami ministrstva za delšno brambo. S posebnim ministrsko odredbo so bili dalje izdelovalci in prodajalci že obvezani, da naznanijo zaloge polovičastih in celih izdelkov iz aluminija. Dalje je vojno ministrstvo ukazalo centrali za kovine, da naj nakupi popolne fabrikate iz čistega aluminija. Ako ne bi vse te odredbe zadostovale za pokritje potrebščin glede aluminija, potem zamore vojna uprava po vojno-dajatenem zakonu poseči tudi po zalogah aluminijastih posod zasebnikov, kakor je storila to že glede posod iz bakra, niklja in medovine.

Ali narodno ali razredno zedinjenje? Tak je bil naslov članka slovenskega socialista Petejana v »Laboratoriu«, na katerega smo dali odgovor v nedeljskem izdanju. Že ta formulacija naslova potrja, kar smo rekli zadnjič: da namreč pisec ne razume stvari, za katero gre. Ali ne razume še nekaj drugega, kar je za socialno demokracijo istotako važno, kakor za vse druge sestavne dele naroda. Čim formuliira vprašanje tako: ali narodno ali razredno zedinjenje, se postavlja na stališče, da ta dva pojma izključujeta drug drugega, da je narodno zedinjenje za doseg gotovih skupnaronodnih ciljev in za brambo interesov narodne skupnosti v zapreko razredni organizaciji slovenskega proletarijata. Kolika zmota! Ali res misli g. Petejan, da bi se bili češki socialni demokrati pridružili narodni vzajemnosti, ako bi o namenih in efektih tega zedinjenja tako sodili, kakor sodi on!! Izgovor, da so razmere v Čelih drugače nego pri nas — češ, da ima tam socialna demokracija več moči v narodu in njega zastopstvu, nego pa pri nas — ne le da ne velja, marveč govori to dejstvo ravno proti — Petejanovemu stališču. Seveda, če hočemo to razumeti, moramo razumeti predvsem bistvo in namen narodnega zedinjenja. Vedeti moramo, da tako zedinjenje ne le da ne ovira razrednega zedinjenja, marveč da odvarja še le skupen, močan, soliden okvir in podlago za krepak razvoj raznih organizacij. Le v narodu, ki je v svoji celoti konsolidiran, zdrav, močan, trdno organiziran, morejo biti čvrsti in močni — tudi njega posamezniki deli, se morejo v njem zdraviti, uspešno in smoteno razvijati specializirane organizacije, torej tudi razredna organizacija proletarijata! Opozorjamo g. Petejana, da so si toliko češki socialni demokrati, kolikor tudi narodni socialci — pristopivši k narodnemu zedinjenju — izrecno pridržali popolno neodvisnost in svobodno postopanje v pogledih gospodarsko - socialne naravi, da se torej niso odrekli borbe svojega razreda v vprašanjih, kjer so jim interesi različni od onih drugih razredov. Morda nas bo g. Petejan bolje razumel, če mu rečemo, da šele obstanek naroda omogoča postanek in naraščanje socialne demokracije v njem!! Če se torej češki in poljski socialni demokrati pridružujejo drugim sestavnim delom naroda v stvarih, ki so — to treba vedno in vedno naglašati — skupne za ves narod, ne le da se ne očečkajo svojim stremljenjem, marveč pomagajo ustvarjati podlago, na kateri se bodo mogli varno razvijati tudi oni sami!! Češki in poljski socialni demokrati se ne izključajo iz narodne skupnosti, prvič zavedajo se, da njih borba za svoje razredne koristi ne odvzema od dolžnosti do naroda, in drugič radi svoje lastne koristi.

— G. Petejan se je izgovarjal na »drugacne razmere«. Da, je razlika — priznavamo. Ali ta ne govori za stališče g. Petejana. Kajti, naš preprosti razum nam pravi: čim silkeje je kak del, tem bolj potrebuje zaščite skupnosti!! Radi dolžnosti do naroda, od katerih tudi socialna demokracija ni odvezana, in tudi v nje lastnem interesu naj naša socialna demokracija odločno zavrne poizkuse, ki bi hoteli konstruirati nepremostljivo nasprotstvo med narodnim in razrednim zedinjenjem!

Važno jugoslovanskega problema za monarhijo. V članku, v katerem govorim o sijajnem uspehu odposlanstva iz Dalmacije na Dunaju, piše zadrski »Narodni List« med drugim: Odposlanstvo se vrača polno tolažbe, ker je slednjič vsa monarhija jela razumevati važnost Dalmacije kot svojih izhodnih vrat v daljni svet. Vrača se polna svetle nade v bodočnost, objubilno mu po vladnem sklepu, zajamčeno mu z brižnim pogledom in skrbjo Nj. Veličanstva. Ali, da se napadi pohlepni težnji sovražnikov po tej naši rojstni grudi, po teh obalnih morja — ki pomenjajo za »monarhijo življenje in bodočnost« — odbijejo za vedno, bo najbolje, da se čim prej spozna ne le velika gospodarska in strateška važnost Dalmacije, marveč na sploh znamenita politična važnost vsega jugoslovanskega problema na jugu te monarhije. — Da, tu je zadrski list izpregovoril pravo besedo in tudi o pravem času. V tem spoznanju je ključ do tiste bodočnosti, ko bo imela monarhija v svojih južnih Slovanih absolutno popolno jamstvo za svojo varnost in integriteto na svojih južnih mejah. Vsaka druga politika, ki ne bi zasledovala tega cilja in tem

spoznanju, bi pomenjala eksperimente, ki bi morda dosegali hipne efekte, a bi se končno vendar morali nehati z uspehom, ki ne bi bil v interesu monarhije.

Razpisana dela. Mestni magistrat razpisuje zgradbo novega odvoda za umazano vodo v tržaški mestni bolnišnici. Podjetniki, ki se hočejo udeležiti natečaja, morajo vložiti dotične ponudbe za izvršitev dela po načrtu, ki se jim da na razpolago. Vsa ta pojasnila daje občinski tehnični urad, oddelek za bolnišnice (ul. del Teatro št. 5, III. nadstropje, soba št. 51) ob delavnikih od 12 do 1 popoldne. Istemu uradu tudi treba izročiti ponudbe v zaprtem ovitku najdalje do poldneva 18. t. m.

Umrla je gospa Ana Gašperin, soproga slaščičarja, roj. Bratina. Pogreb bo danes, v sredo, ob 1'30 popoldne iz mrtvašnice v mestni bolnišnici. Zavedni naši narodni rodbini naše sožalje!

Odlikovan nadučitelj. Gospod nadučitelj Rudolf Vižintin iz Renč pri Gorici, sedaj enoleten prostovoljec in četovodja pri saperski četi 8/3, je odlikovan s srebrnim križcem na traku hrabrostne svetinje.

Iz Rojana nam pišejo: Prireditelj CMD podružnice v Rojano je privabil prošlo nedeljo mnogobrojnega občinstva v dvorano konsumnega društva. Ljubki in sigurni nastop malih igral, ki je spravljal posetnike v najboljšo razpoloženje, je zopetni dokaz, kaj zmorejo otroci pod spretim vodstvom svojih gospodov učiteljev. Le žal, da se je to prijetno razpoloženje občinstva in prirediteljev izpremenilo na mah v veliko razočaranje, ker je morala zaradi obžalovanja vrednega postopanja nekega gospoda odpasti več na spored stoječih pevskih točk. Dotični gospod je namreč svoj prirediteljem na razpolago stavljeni glasovir vsled svoje prevelike občutljivosti zadnji trenutek zaprl, s tem onemogočil izvajanje pevskih komadov, občinstvo prikrašal za več točk in spravljal prireditelje v zelo mučen položaj! Slavno občinstvo, ki je bilo sicer o tem neljubem »intermezsu« obveščeno že po g. Mahkoti, se tudi tem potom prosi, naj to ne vzame v zlo prirediteljem in naj ohrani CMD podružnici svojo blagotnost naklonjenost tudi nadalje. Najsrčnejša hvala in priznanje ljubkim igralcem in g. Mahkoti in Waschtetu za njih trud in dobro voljo. Gmotni uspeh je jako povoljen — okoli 120 kron čistega — kar je seveda zasluga slav. občinstva, posebno še onega, ki je preplačalo vstopnino.

Sprejemanje zasebnih poštinih zavrtkov. Od sedaj naprej je ustavljeno sprejemanje zasebnih poštinih zavrtkov k naslednjim vojnim poštinih uradom: 9, 99, 103, 140, 151, 168, 187, 210, 227, 228, 229, 230, 234, 260, 261, 264, 265, 300, 307, 315, 316, 319, 331, 336, 337, 338, 339.

Od 4. februarja t. l. dalje je sprejemanje poštinih zavrtkov za Ogrsko zopet neomejeno. K občnemu zboru Zavoda sv. Nikolaja, v nedeljo ob 4 pop., vabimo tržaško žensstvo, zlasti pa gospodinje in služkinje, katerim v prid deluje to društvo. Ta dan imamo priliko, da prosto izrazimo svoje želje, pomisleke in nasvete za napredek zavoda. Posebej pa kličemo one, ki so se še kot dekleta zatekale v zavod, pa se ga tudi kot samostojne žene in matere še sedaj spominjajo kot dobrotnika izza zapuščenih mladih let. S svojo udeležbo pokažemo zavodu ono priznanje, ki ga zasluži kot zaščitnik slovenskih deklet srednj narodno in moralno nevarnega velikomestnega življenja v Trstu. — P. H.

Zasebna pisma naj se oddajajo odprta na pošto! Kljub ponovnim razglasom se vendar še oddaja mnogo zasebnih pism zaprtih na pošto. Zato opozorjamo vnovič, da se morajo v okolišju tržaškega poštnega in brzojavnega ravnanstva pisma predajati odprta ter z natančno navedbo odpošiljatelja, ker je sicer nevarnost, da jih cenzurni urad snema in obravnava kakor cenzurni predpisom nasprotujoča, in najmanj, kar utegne zaprta predaja povzročiti, je — z ozirom na otežkočenje cenzure — občutna zamuda v odpravi.

Igra, ki se vršila v Šklednju dne 6. t. m. pod pokroviteljstvom učiteljskega zbora slovenske škledenske ljudske šole, je dosegla v vsakem ozirom izbornem uspehu. Male igralke so rešile svoje vloge vsekolj gladko, z dobrim umevanjem in preciznostjo, kateri se ne da vobče oporekati. Medmore je izpolnil mladi škledenski orkester pod spretim in točnim vodstvom g. učitelja Gerbeca z resnimi skladbami Mozarta, Haydna in Beethovna. Ta orkester je s tem svojim prvim nastopom pokazal vso resnost stremjenja po pravi glasbeni umetnosti. Izvajal je točke mestoma prav dovršeno. Vsa

čast neumornemu kapelniku. Dvorana »Gospodarskega društva« je bila do zadnjega kotička napolnjena gledalcev, ki niso hranili z glasnim odobravanjem. Dohodki prireditve znašajo 266 kron 50 v. Čisti dobiček je namenjen ubožnim učencem slovenske šole v Šklednju. Igra se ponovi v nedeljo, 13. t. m., ob 4 pop. v isti namen. — Darovali (preplačali) so ob tej priliki: dež. posl. Ant. Sancin K 4; učitelj Ernest Vodopivec K 2; po K 1'80 učitelj Pavla Cenciur, Sancin Drejač; K 1'60 Opara; po K 1'40 Sancin Ivan, učitelj Gab. Komel, Sancin Marija, vod. Ciril Valentič, preč. Macarol, čast. Glavan, učitelj Peščel Mar.; po 1 K pl. Kleinmayr, učitelj Godina Klara, učitelj Godina Andrej; po 80 vin. Patrizio, Bartolotti M.; po 60 vin. Flego I., Sancin Peter, Stefan Gerk; po 40 vin. Pregelj Mar., Sancin Iv., Sancin Mar., Sancin Ant., Sancin Mar., Flego Vinko, N. N., N. N.; 20 vin. N. N.

Dvorana »Fenice«. Drevo ob 8 se bo vršilo v tej elegantni dvorani ponovno predavanje c. in kr. nadporočnika-invalida g. Hansa Kandusa, ki je pripovedoval o svojih doživljajih tekom svojega dvajsetmesečnega vojnega ujetništva na Ruskem. Predavanje pojasnjuje kakih 100 originalnih fotograficnih posnetkov iz Rusije in Sibirije. Ker se predavanje vrši v vojnokrbne namene, je želeli, da je poseti čim največje število poslušalcev.

Kdo ve kaj? Išcem Alojzija Prinčiča, gostilničarja v Dolu-Cerovem, občina Steverjan, Goriško. Odšel je z volji k nekemu trajnu par dni pred italijansko vojno. Kdor bi kaj vedel o njem, mu bom iz srca hvaležen če me obvesti. Obenem pošiljam pozdrave vsem goriškim in tržaškim Slovcem. — Prinčič Ivo, k. u. k. Div. Mun. Park. 28., I. M. K. 2, vojna pošta št. 73.

ČEŠKO - BUDJEVIŠKA RESTAVRACIJA (Boskova uzorna češka gostilna v Trstu) se nahaja v ulici delle Poste šte. 14, vhod v ulici Giorgio Galatti, zraven glavne pošte. Slovenska postrežba in slovenski jedilni listi.

MALI OGLASI

se računajo po 4 stot. besedo. Mastno tiskane besede se računajo enkrat več. — Najmanjša pristojbina znaša 40 stotink.

Maslo kuhano naravno, mleko kondisirano se prodaja. Via Commerciale 5. 64

Milo, sveče, sardine se prodaja Via Commerciale 5. 65

Kupuje vole in krave! Podpisani kupujem vole in krave po primernih cenah. Zadrnik Tomaž, mesar, Trst, trg sv. Ivana (za Sv. Ant.) 6.

Delavce-čevljarje sprejme čevlarska zadruga za svojo delavnico v Celju. Oglasiti se je tekom današnjega dne v delavnici g. Lauterja via Donata 1. 54

Gospa daje lekcije v italijanski, nemščini in francoski. Ul. Barreria 1, I. 47

Na debelo samo za preprodajalce. Nogavice, sukanec, pipe, mlo, gumijevе podpetke, razni gubni, denarnice, mazilo za čevlje, električne svetiljke, baterije, pisemski papir, kopirni svinčniki, zaponke, prstani rdečega križa, krema za brado, žlice, razna rezila, robci, mrazice za brke, pletenine, srajce, spodnje hlače, ogledala, ustnike, razne glavnike, zaponke »Patent Knöpfe«, in drugo prodaja JAKOB LEVI, ulica S. Nicolo št. 19. 62

Soba meblirana z dvema posteljama, na željo tudi hrana, ouda se družini ali dvema mladeničema. Commerciale 9, mezanin. 300

Makso Japel, Logatec. Razpisila po pošti od 1 do 5 kg franko domače surove maslo »Puter« po 7 kg. Rudeči fizol z dovoljno opremo po 5 kg. Zavetek franko K 6'20, Jauca 24 vin. komad. Domače jedilne ovirke po 5 kg brez obrezno. 61

Trgovino z usnjem in čevlarskimi potrebščinami ali pa trgovino z mešanim blagom prevzamem v najem. Ponudbe na naslov: M. Gerbic, Slovenji Gradec, Stajarsko. 60

Zlato, srebro, briljante kupuje in prodaja nova zlata, zlatarnica in urarnica Mihael Zitrin, Corso 47. 20

Fotograf Anton Jerkič posluje zopet v svojem ateljeju v Trstu, Via delle Poste št. 10. 2461

Umetni zobje z in brez čeljusti, zlate krone in obrobki **VILJEM TUSCHER** konces. zobotehnik **TRST, ul. Caserma št. 13, II. n.** Ordniira od 9 zjutraj do 6 zvečer.

Zlato, srebro in dragulji se kupujejo po najvišjih cenah. Velika zaloga srebra, zlatih verižic in draguljev po nizkih cenah. — Popravlja po nizkih cenah. **LEONE FANO, urar Passo S. Giovanni 1** (pod Portici di Chiozza prolungati)

„Tržaška posojilnica in hranilnica“

POSOJILA DAJE

za vključbo 5 1/2 % na menice po 6 %, na zastave in amortizacijo za daljšo dobo po dogovoru. **ESKOMPTUJE TRGOVSKE MENICE.**

HRANILNE VLOGE

spejajoma od vsakega, če tudi ni ud in jih obrestuje po 4 1/2 %. Večje stalne vloge in vloge na tek. račun po dogovoru. **Resni davci plačuje zavod sam. — Vloga se lahko po ope krom. — ODDAJA DOMAČE NABIRALNIKE (HRANILNE POSUČE).**

registrirana zadruga z omejenim poročtvom **TRST - Piazza della Caserma št. 2, I. nad. - TRST** (v lastni palači) vhod po glavnih stopnicah. Poštno-branilnični račun 16.004. **TELEFON št. 952** ima varnostne celice (safe deposits) za shranbo vrednostnih listin, dokumentov in raznih drugih vrednot, popolnoma varno proti ulovu in požaru, urejeno po najnovejšem načinu, ter jo oddaja strankam v najem po najnižjih cenah. **STANJE VLOG NAD 10 MILIJONOV KRON.** **Urota ure: od 9 do 12 popold. in od 3 do 5 popold. Izpolnjeje se vsaki delavnik ob uradni urbi**